

Мъдрословеснѣйшій Оучителю.

Есѧко дѣло є самопохвѣльно, и подостехвѣльно бы́ва отъ всѣтѣ человѣцы, когдѣ го основателю испытатъ. . Велика же рѣдость сѹсѣти дѣшата ми, когдѣ прочтѣхъ изрѣдненаставителніите, и добропочи-телніите тѣ Списателства. Отѣца прѣчес похвалихъ, и сына оубо оублажихъ: защѣдь има достославное вели-ство! є! каковъй добропорядочный чинъ! и єстество сѧ сохранява оуб нѣго! є! каковъе юнѣшко твереніе, и по-согласно отъ бѣня премнѣгото соприношенства. Недѣй престава отъ можїе тѣ, изрѣдный! да познакашъ и трѣдѣлса, да списѣвашъ за позната на злополѣчнаго твоего рода, сѣюшъ достопамятніите на своего сына, който ще начертѣ похвѣлнаго тѣ имѧ, въ безсмерти-на та плача. И недѣй дава слышаніе, на нѣколко злѣст-ливы и злѣи человѣцы, който сѧ двѣжатъ отъ зависти, вѣсноста, и гордости, та говорятъ върхѣ тѣ. Азъ же прѣчес нециа преста додѣто живѣл да Вѣ почитамъ, като мъдрословеснѣйшаго мужа, благодѣтеля на человѣче-скаго рода, и даса именемъ сѧ способната почесть.

На Башето Мъдрословеснѣйшество

Рабъ благопокорнѣйшій

Сретѣнъ Михаиловичъ.

За совѣтователнаго образа.

Совѣтователный образъ мы оучи, да пренесемъ своёто промышленіе на нѣкого, и да го подканамъ въ нѣкое добрѣ, илъ да го отвращамъ отъ лошавото, и да живѣ спорѣдъ бестоателства. и. п. отѣцъ совѣтѣва сына си. Оучитель оученика, и старый по младаго: ида-